



Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

27 februarie 2014*

„Directiva 2003/9/CE — Standarde minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre — Articolul 13 alineatul (1) — Termene de acordare a condițiilor materiale de primire — Articolul 13 alineatul (2) — Măsuri privind condițiile materiale de primire — Garanții — Articolul 13 alineatul (5) — Stabilirea și acordarea condițiilor minime de primire a solicitanților de azil — Mărimea ajutorului acordat — Articolul 14 — Modalitățile condițiilor materiale de primire — Saturarea structurilor de primire — Trimitere către sistemele naționale de protecție socială — Furnizarea condițiilor materiale de primire sub formă de alocații financiare”

În cauza C-79/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Arbeidshof te Brussel (Belgia), prin decizia din 7 februarie 2013, primită de Curte la 15 februarie 2013, în procedura

Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

împotriva

Selver Saciri,

Danijela Dordevic,

Danjel Saciri, reprezentat de Selver Saciri și de Danijela Dordevic,

Sanela Saciri, reprezentată de Selver Saciri și de Danijela Dordevic,

Denis Saciri, reprezentat de Selver Saciri și de Danijela Dordevic,

Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul L. Bay Larsen (raportor), președinte de cameră, domnii M. Safjan și J. Malenovský și doamnele A. Prechal și K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 noiembrie 2013,

* Limba de procedură: neerlandeza.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul belgian, de C. Pochet și de T. Materne, în calitate de agenți, asistați de S. Ishaque, avocat;
- pentru guvernul francez, de D. Colas, de F.-X. Bréchet și de B. Beaupère-Manokha, în calitate de agenți;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, de K. Pawłowska și de B. Czech, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de M. Condou-Durande și de R. Troosters, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, p. 18, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 48) coroborat cu articolul 13 alineatele (1) și (2) și cu articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din aceasta.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Agenția Federală pentru Primirea Solicitanților de Azil, denumită în continuare „Fedasil”), pe de o parte, și domnul Selver Saciri și doamna Danijela Dordevic, în nume propriu și în calitate de reprezentanți legali ai copiilor lor minori, Danjel Saciri, Denis Saciri și Sanela Saciri (denumiți în continuare „familia Saciri”), precum și Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest (Centrul Public de Acțiune Socială din Diest, denumit în continuare „OCMW”), pe de altă parte, privind refuzul Fedasil de a acorda familiei Saciri ajutorul social, ca urmare a imposibilității de a asigura primirea acestora într-un centru destinat primirii solicitanților de azil.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentul (7) al Directivei 2003/9 are următorul cuprins:

„Este necesară adoptarea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil care să fie suficiente, în principiu, pentru a le garanta un nivel de trai demn și condiții de viață comparabile în toate statele membre.”

- 4 Articolul 1 din această directivă prevede:

„Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea unor standarde minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre.”

- 5 Potrivit articolului 2 din directiva menționată, în scopul aplicării acesteia:

„[...]”

(j) «condiții materiale de primire» înseamnă condițiile de primire incluzând cazarea, hrana și îmbrăcămintea, furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete, precum și o alocație zilnică;

[...]”

6 Articolul 5 alineatul (1) din aceeași directivă prevede:

„Statele membre informează solicitanții de azil, într-un termen rezonabil, care să nu depășească cincisprezece zile de la data depunerii cererii de azil la autoritatea competentă, cel puțin despre avantajele de care pot beneficia și despre obligațiile pe care trebuie să le respecte cu privire la condițiile de primire.

[...]”

7 Articolul 13 din Directiva 2003/9, care cuprinde normele generale privind condițiile materiale de primire și îngrijirile medicale, are următorul cuprins:

„(1) Statele membre se asigură că solicitanții de azil au acces la condițiile materiale de primire din momentul prezentării cererii lor de azil.

(2) Statele membre adoptă dispoziții privind condițiile materiale de primire pentru a garanta un nivel de trai adecvat pentru sănătatea solicitanților și pentru a le asigura subzistența.

Statele membre se asigură că nivelul de trai respectiv este garantat în cazul persoanelor cu nevoi speciale, în conformitate cu articolul 17, precum și în cazul persoanelor aflate în detenție.

[...]

(5) Condițiile de primire materiale pot fi furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete sau prin combinația acestor forme.

Atunci când statele membre oferă condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare sau de tichete, valoarea acestora din urmă este fixată în conformitate cu principiile definite în prezentul articol.”

8 Articolul 14 din această directivă are următorul conținut:

„(1) Atunci când cazarea se acordă în natură, aceasta trebuie să fie sub una din următoarele forme sau într-o combinație a acestora:

(a) localuri folosite pentru cazarea solicitanților pe durata examinării cererii de azil prezentate la frontieră;

(b) centre de cazare oferind un nivel de trai adecvat;

(c) case, apartamente, hoteluri private sau alte localuri adaptate pentru cazarea solicitanților.

[...]

(3) Statele membre se asigură că, după caz, copiii minori ai solicitanților sau solicitanții minori sunt cazați cu părinții lor sau cu membrul adult al familiei responsabil pentru aceștia, prin lege sau cutumă.

[...]

(5) Persoanele care lucrează în centrele de cazare au o formare profesională corespunzătoare și au obligația de a respecta principiul confidențialității, prevăzut în dreptul intern, în ceea ce privește informațiile la care au acces datorită muncii lor.

[...]

(8) În ceea ce privește condițiile materiale de primire, statele membre pot stabili, cu titlu excepțional, și alte forme decât cele prevăzute în prezentul articol, pentru o perioadă rezonabilă, cât mai scurtă posibil, atunci când:

- este necesară o primă evaluare a nevoilor speciale ale solicitantului;
- condițiile materiale de primire prevăzute în prezentul articol nu sunt disponibile într-o anumită zonă geografică;
- capacitățile de cazare disponibile în mod obișnuit sunt temporar epuizate;
- solicitantul de azil se află în detenție sau la un punct la frontieră, într-un local pe care nu-l poate părăsi.

Aceste condiții diferite satisfac, în oricare dintre cazuri, nevoile fundamentale.”

9 Articolul 17 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„În legislația internă de transpunere a dispozițiilor capitolului II privind condițiile materiale de primire și îngrijirile medicale, statele membre țin seama de situația specială a persoanelor vulnerabile, precum minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri cu copii minori și persoanele care au fost supuse torturilor, violurilor sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală.”

10 Articolul 18 alineatul (1) din aceeași directivă prevede:

„Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru statele membre, cu ocazia transunerii dispozițiilor prezentei directive referitoare la minori.”

Dreptul belgian

11 Prevederile Directivei 2003/9 au fost transpuse prin Legea din 12 ianuarie 2007 privind primirea solicitanților de azil și a altor categorii specifice de străini (*Belgisch Staatsblad*, 7 mai 2007, p. 24027, denumită în continuare „Legea privind primirea”).

12 Articolul 3 din Legea privind primirea prevede:

„Orice solicitant de azil are dreptul la o primire care trebuie să îi permită să ducă o viață conformă demnității umane.

Prin primire se înțelege ajutorul material acordat în conformitate cu prezenta lege sau ajutorul social acordat de centrele publice de acțiune socială în conformitate cu Legea organică din 8 iulie 1976 privind centrele publice de acțiune socială [(*Belgisch Staatsblad*, 5 august 1976, p. 9876)].”

13 Potrivit articolului 9 din Legea privind primirea:

„Primirea astfel cum este prevăzută la articolul 3 este acordată de structura de primire sau de centrul public de acțiune socială desemnat ca loc obligatoriu de înscriere, fără a aduce atingere aplicării articolului 11 alineatul 3 ultimul paragraf sau a articolului 13.”

14 Potrivit articolului 10 din legea menționată, Fedasil desemnează un loc obligatoriu de înscriere pentru străini.

15 În temeiul articolului 11 alineatul 3 din Legea privind primirea, la momentul desemnării unui loc obligatoriu de înscriere, Fedasil garantează că acest loc este adaptat beneficiarului primirii, în limita locurilor disponibile. Aprecierea caracterului adaptat al acestui loc se bazează în special pe criteriile precum compunerea familială a beneficiarului primirii, starea sa de sănătate, cunoașterea de către acesta a uneia dintre limbile naționale sau a limbii de procedură. În acest context, Fedasil acordă o atenție deosebită situației persoanelor vulnerabile vizate la articolul 36 din legea menționată. În împrejurări speciale, Fedasil poate deroga de la dispozițiile alineatului 1 al articolului menționat nedeseemnând un loc obligatoriu de înscriere.

16 Conform articolului 11 alineatul 4 din Legea privind primirea, în împrejurări excepționale legate de disponibilitatea locurilor în structurile de primire, Fedasil poate, după o decizie a Consiliului de Miniștri, în temeiul unui raport pe care aceasta îl întocmește și în cursul unei perioade pe care o stabilește, fie să modifice locul obligatoriu de înscriere a unui solicitant de azil, în măsura în care vizează o structură de primire pentru a desemna un centru public de acțiune socială, fie, în ultimă instanță, să desemneze pentru un solicitant de azil un asemenea centru ca loc obligatoriu de înscriere.

17 Conform articolului 1 din Legea organică din 8 iulie 1976 privind centrele publice de acțiune socială, orice persoană are dreptul la ajutor social. Străinii beneficiază în principiu de dreptul la asistență socială prevăzut la articolul 1 din această lege, în măsura în care se află în mod legal pe teritoriul național.

Litigiul principal și întrebările preliminare

18 La 11 octombrie 2010, familia Saciri a depus o cerere de azil la Oficiul pentru Străini și a sesizat imediat Fedasil cu o cerere de primire.

19 În aceeași zi, Fedasil a informat familia Saciri cu privire la imposibilitatea de a desemna o structură de primire și a trimis-o la OCMW competent.

20 Întrucât nu a putut să obțină cazare, familia Saciri s-a îndreptat spre piața locativă privată, însă, întrucât nu era în măsură să plătească chiria, a formulat, la OCMW, o cerere de ajutor financiar.

21 Această cerere a fost respinsă de OCMW pentru motivul că familia Saciri ținea de structurile de primire gestionate de Fedasil.

22 La 10 decembrie 2010, familia Saciri a formulat o cerere de măsuri provizorii la arbeidsrechtbank te Leuven împotriva Fedasil și a OCMW.

23 Prin ordonanța din 12 ianuarie 2011, arbeidsrechtbank te Leuven a obligat Fedasil și OCMW să acorde primire familiei Saciri și, respectiv, să îi plătească acesteia o sumă cu titlu de ajutor financiar.

24 La 21 ianuarie 2011, Fedasil a plasat persoanele interesate într-un centru de primire a solicitanților de azil.

- 25 Prin două acțiuni din 14 decembrie 2010 și din 7 ianuarie 2011, familia Saciri a chemat în judecată Fedasil și OCMW în fața arbeidsrechtbank te Leuven.
- 26 Prin hotărârea din 17 octombrie 2011, această instanță a declarat neîntemeiată acțiunea formulată împotriva OCMW, în timp ce a obligat Fedasil să plătească familiei Saciri suma de 2 961,27 euro, și anume echivalentul pentru trei luni al veniturilor de integrare pentru o persoană care are în întreținere o familie.
- 27 Fedasil a atacat cu apel această hotărâre la instanța de trimitere. Familia Saciri a formulat apel incident și a solicitat obligarea în solidar a Fedasil și a OCMW la plata unei sume corespunzătoare valorii echivalente cu venitul de integrare pentru întreaga perioadă în care această familie nu a beneficiat de primire.
- 28 Arbeidshof te Brussel a arătat că, în caz de saturare a rețelei de primire a solicitanților de azil, nici Legea privind primirea, nici vreun dispozitiv național nu prevăd un regim special care să permită solicitanților de azil care nu pot fi primiți de Fedasil să dispună, într-un termen rezonabil, de o primire în conformitate cu standardele consacrate de Directiva 2003/9.
- 29 Această instanță a precizat că, atunci când Fedasil decide să nu desemneze un loc de primire, solicitanții de azil primesc un ajutor social al cărui quantum nu permite totuși să le garanteze o locuință, fie și provizorie.
- 30 În aceste condiții, arbeidshof te Brussel a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) În cazul în care un stat membru alege, în conformitate cu articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9 [...], să acorde ajutorul material sub forma unei alocații financiare, revine acestui stat membru și responsabilitatea de a se asigura că solicitantul de azil beneficiază, sub orice formă, de măsurile minime de protecție prevăzute la articolul 13 alineatele (1) și (2) și la articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din această directivă?
- 2) Alocația financiară prevăzută la articolul 13 alineatul (5) din [Directiva 2003/9] trebuie acordată începând cu data depunerii cererii de azil și a cererii de primire sau începând cu data expirării termenului prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din această directivă ori începând cu o altă dată? În cazul în care statul membru sau o altă instituție desemnată de acesta nu îi acordă nicio primire materială, alocația financiară trebuie să fie de natură să permită solicitantului de azil să își asigure cazarea în orice moment, dacă este cazul într-un hotel, până la momentul la care i se oferă o cazare stabilă sau până când este el însuși în măsură să obțină o cazare pentru o perioadă mai îndelungată?
- 3) Faptul că un stat membru acordă primirea materială numai în măsura în care structurile de primire existente organizate de stat pot să asigure această cazare și că trimite solicitanții de azil care nu găsesc un loc în cadrul acestor structuri către asistența socială pusă la dispoziția tuturor locuitorilor acestui stat, fără să prevadă normele legale și structurile necesare pentru ca entitățile care nu au fost instituite de statul însuși să fie efectiv în măsură să acorde solicitanților de azil o primire decentă într-un termen scurt, este compatibil cu [D]irectiva [2003/9]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- 31 Prin intermediul primei și al celei de a doua întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9 trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru a ales să asigure condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare, statul respectiv este obligat să acorde aceste alocații din momentul introducerii cererii de azil, asigurându-se că cuantumul acestor alocații este de natură să permită solicitanților de azil să obțină cazare, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 13 alineatele (1) și (2) și la articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din această directivă.
- 32 Trebuie arătat de la bun început că, potrivit articolului 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9, condițiile materiale de primire pot fi furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete sau prin combinația acestor forme.
- 33 În ceea ce privește, în primul rând, momentul începând de la care statele membre sunt obligate să furnizeze condițiile materiale de primire, trebuie arătat că Curtea a precizat deja că, în ceea ce privește perioada pe parcursul căreia condițiile materiale de primire trebuie acordate solicitanților de azil, această perioadă începe atunci când solicitanții de azil prezintă cererea lor de azil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2012, Cimade și GISTI, C-179/11, punctul 39).
- 34 Astfel, reiese chiar din cuprinsul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2003/9 că solicitanții de azil trebuie să aibă acces la condițiile materiale de primire, indiferent dacă sunt furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare, atunci când prezintă cererile lor de azil.
- 35 De altfel, economia generală și finalitatea Directivei 2003/9, precum și respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv cerințele articolului 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, conform căruia demnitatea umană trebuie respectată și protejată, se opun ca un solicitant de azil să fie privat, chiar și numai pentru o perioadă temporară ulterioară prezentării unei cereri de azil, de protecția standardelor minime prevăzute de această directivă (a se vedea Hotărârea Cimade și GISTI, citată anterior, punctul 56).
- 36 În ceea ce privește, în al doilea rând, cuantumul alocațiilor financiare acordate, reiese din articolul 13 alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva 2003/9 că, atunci când statele membre oferă condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare sau de tichete, valoarea acestora din urmă este fixată în conformitate cu principiile definite la acest articol.
- 37 În această privință, rezultă din articolul 13 alineatul (2) din directiva menționată că cuantumul ajutorului financiar acordat trebuie să fie suficient pentru a garanta un nivel de trai adecvat pentru sănătatea solicitanților și pentru a le asigura subzistența.
- 38 În plus, trebuie să se constate că, potrivit articolului 2 litera (j) din Directiva 2003/9, „condiții materiale de primire” înseamnă condițiile de primire incluzând cazarea, hrana și îmbrăcămintea, furnizate în natură sau sub formă de alocații financiare sau tichete, precum și o alocație zilnică.
- 39 Pe de altă parte, reiese din considerentul (7) al aceleiași directive că aceasta urmărește să adopte standarde minime pentru primirea solicitanților de azil care să fie suficiente, în principiu, pentru a le garanta un nivel de trai demn și condiții de viață comparabile în toate statele membre.
- 40 Rezultă că, deși nivelul ajutorului financiar acordat este stabilit de fiecare stat membru, acesta trebuie să fie suficient pentru a garanta un nivel de trai demn și adecvat pentru sănătatea solicitanților și pentru a le asigura subzistența.

- 41 În cadrul stabilirii condițiilor materiale de primire sub formă de alocații financiare, statele membre au, în temeiul articolului 13 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/9, obligația de a adapta aceste condiții de primire la situația persoanelor cu nevoi speciale, avute în vedere la articolul 17 din această directivă. În consecință, alocațiile financiare trebuie să fie suficiente pentru a păstra unitatea familială, precum și interesul superior al copilului, care, în temeiul dispozițiilor articolului 18 alineatul (1) din directiva menționată, reprezintă un considerent primordial.
- 42 În consecință, atunci când un stat membru a optat pentru furnizarea condițiilor materiale de primire sub formă de alocații financiare, aceste alocații trebuie să fie suficiente pentru a garanta un nivel de trai demn și adecvat pentru sănătatea solicitanților de azil, precum și pentru a asigura subzistența acestora, permițându-le să dispună în special de cazare, eventual de pe piața locativă privată.
- 43 Cu toate acestea, dispozițiile Directivei 2003/9 nu pot fi interpretate în sensul că se impune să se lase solicitanților de azil alegerea cazării după plac.
- 44 În al treilea rând, referitor la întrebarea instanței de trimitere privind obligația statelor membre care furnizează condiții materiale de primire sub formă de alocații financiare de a garanta respectarea condițiilor materiale de primire prevăzute la articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din Directiva 2003/9, trebuie constatat că alineatul (1) al acestui articol privește, în principiu, formele de cazare pe care le pot alege statele membre și limitează întinderea obligațiilor care figurează la articolul menționat la ipoteza în care statele membre au ales să acorde condiții materiale de primire în natură.
- 45 Cu toate acestea, deși articolul 14 alineatul (3) din această directivă nu este aplicabil atunci când condițiile materiale de primire sunt furnizate exclusiv sub formă de alocații financiare, aceste alocații trebuie totuși să permită, eventual, copiilor minori ai solicitanților de azil să fie cazați cu părinții lor, astfel încât unitatea familială, astfel cum este vizată la punctul 41 din prezenta hotărâre, să fie menținută.
- 46 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima și la a doua întrebare că articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9 trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru a ales să acorde condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare sau tichete, aceste alocații trebuie să fie furnizate din momentul prezentării cererii de azil, în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (1) din această directivă, și să respecte standardele minime consacrate de dispozițiile articolului 13 alineatul (2) din directiva menționată. Acest stat membru trebuie să garanteze că valoarea totală a alocațiilor financiare care acoperă condițiile materiale de primire este suficientă pentru a garanta un nivel de trai demn și adecvat pentru sănătatea solicitanților de azil, precum și pentru a asigura subzistența acestora, permițându-le în special să dispună de cazare, ținând seama, eventual, de ocrotirea interesului persoanelor care au nevoi speciale, în temeiul dispozițiilor articolului 17 din aceeași directivă. Condițiile materiale de primire prevăzute la articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din Directiva 2003/9 nu se impun statelor membre atunci când acestea au ales să acorde condițiile respective exclusiv sub formă de alocații financiare. Cu toate acestea, cuantumul respectivelor alocații trebuie să fie suficient pentru a permite copiilor minori să fie cazați cu părinții lor, astfel încât unitatea familială a solicitanților de azil să poată fi menținută.

Cu privire la a treia întrebare

- 47 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Directiva 2003/9 trebuie interpretată în sensul că se opune ca, în caz de saturare a structurilor de cazare destinate solicitanților de azil, statul membru să îi trimită pe aceștia către entități din cadrul sistemului de asistență publică generală, însărcinate să furnizeze solicitanților de azil ajutorul financiar necesar.

- 48 În această privință, este necesar să se amintească faptul că, dacă statele membre nu sunt în măsură să acorde condițiile materiale de primire în natură, Directiva 2003/9 le lasă posibilitatea de a opta pentru acordarea condițiilor materiale de primire sub formă de alocații financiare. Aceste alocații trebuie să fie totuși suficiente pentru ca nevoile fundamentale ale solicitanților de azil, inclusiv un nivel de trai demn și adecvat pentru sănătate, să le fie asigurate.
- 49 Dat fiind că statele membre dispun de o anumită marjă de apreciere în ceea ce privește mijloacele prin care furnizează condițiile materiale de primire, pot proceda astfel la plata alocațiilor financiare prin intermediul unor entități din cadrul din cadrul sistemului de asistență publică generală, în măsura în care aceste entități asigură solicitanților de azil respectarea standardelor minime prevăzute de această directivă.
- 50 Trebuie să se sublinieze, în această privință, că revine statelor membre sarcina de a garanta respectarea de către aceste entități a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil, saturarea rețelelor de primire neputând justifica vreo derogare de la respectarea acestor standarde.
- 51 În consecință, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că Directiva 2003/9 trebuie interpretată în sensul că nu se opune posibilității statelor membre ca, în caz de saturare a structurilor de cazare destinate solicitanților de azil, să îi trimită pe aceștia către entități din cadrul sistemului de asistență publică generală, în măsura în care acest sistem asigură solicitanților de azil respectarea standardelor minime prevăzute de această directivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 52 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **Articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru a ales să acorde condițiile materiale de primire sub formă de alocații financiare sau tichete, aceste alocații trebuie să fie furnizate din momentul prezentării cererii de azil, în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (1) din această directivă, și să respecte standardele minime consacrate de dispozițiile articolului 13 alineatul (2) din directiva menționată. Acest stat membru trebuie să garanteze că valoarea totală a alocațiilor financiare care acoperă condițiile materiale de primire este suficientă pentru a garanta un nivel de trai demn și adecvat pentru sănătatea solicitanților de azil, precum și pentru a asigura subzistența acestora, permițându-le în special să dispună de cazare, ținând seama, eventual, de ocrotirea interesului persoanelor care au nevoi speciale, în temeiul dispozițiilor articolului 17 din aceeași directivă. Condițiile materiale de primire prevăzute la articolul 14 alineatele (1), (3), (5) și (8) din Directiva 2003/9 nu se impun statelor membre atunci când acestea au ales să acorde condițiile respective exclusiv sub formă de alocații financiare. Cu toate acestea, cuantumul respectivelor alocații trebuie să fie suficient pentru a permite copiilor minori să fie cazați cu părinții lor, astfel încât unitatea familială a solicitanților de azil să poată fi menținută.**

- 2) **Directiva 2003/9 trebuie interpretată în sensul că nu se opune posibilității statelor membre ca, în caz de saturare a structurilor de cazare destinate solicitanților de azil, să îi trimită pe aceștia către entități din cadrul sistemului de asistență publică generală, în măsura în care acest sistem asigură solicitanților de azil respectarea standardelor minime prevăzute de această directivă.**

Semnături